

Og hvad angår frivillige aftaler, så er der SO₂-aftalen, som er indgået med elværkerne med reference fra 1980 til 1998 om en frivillig reduktion på 80 pct. af udledningen, og det har man stort set nået i dag. Det er en frivillig aftale. Altså, det duer ikke, at man bliver ved at komme med de samme forkerte argumenter, når vi har så mange gode eksempler på, at selvfølgelig kan det lade sig gøre.

Med hensyn til, om det har kostet arbejdspladser eller ej, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at nu har vi ikke opgjort det med henblik på det, der har været i kraft siden 1991-92, fordi vi ville gerne have det væk, og så var der ingen grund til at bruge tid på det.

Men det er jo klart, at når omkostningselementet stiger i virksomhederne, sker der et eller andet et eller andet sted, og når man ikke kan få omkostningerne refunderet, som man kan med de almindelige energiafgifter, jamen så ryger hr. Andersen ude i det yderste led rundt om på virksomhederne, uden at det skaber det store halløj.

Nu kan man så sige, at med den opskrunding, man nu forsøger, er det ikke bare hr. Andersen, der ryger, så ryger der seks eller syv med ham. Så selvfølgelig er der røget arbejdspladser på den konto; det kan der ikke herske tvivl om.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil endnu en gang understrege over for hr. Peter Hansen-Nord, at selvfølgelig er der sket energibesparelser i industrien og i erhvervslivet – det ved jeg udmærket godt – også ved frivillige aftaler. Men det er bare ikke tilstrækkeligt til at opfylde den målsætning, der ligger i »Energi 2000«, hvor man i dag er mindst de 5 procentpoint bagud. Det er det, diskussionen går på.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Kun for at det skal være sagt i den her debat: Den eneste beregning, der findes vedrørende den eksisterende CO₂-afgift og så beskæftigelsen, er den, der fremgår af Dithmerrapporten, og den fremhæver, at den måde, tilbageføringen er skruet sammen på, har ført til flere arbejdspladser, end det ellers ville være tilfældet.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

CD var jo modstander af CO₂-afgiften i sin tid; vi syntes ikke, den var adfærdsregulerende og

alle de her fine ting, som vi nu beder om at de nye ordninger skal være.

Det er såmænd ikke den store kærlighed, vi har til den, men jeg kan da kun sige til Venstre og De Konservative, at den hurtigste og mest effektive måde, man kunne få CO₂-afgiften væk på, var da, hvis partierne var gået positivt ind i samarbejdet om at lave aftalen om de nye grønne afgifter, for de skal jo netop være adfærdsregulerende, de skal netop hindre konkurrenceforvridninger osv., og det er klart, at når de kommer, er den her CO₂-afgift jo væk.

Så i virkeligheden har man også på dette punkt, da man stemte imod dagsordenen under den forrige debat, stemt imod sig selv, for det var altså ganske logisk, at man ved at gå positivt ind i forhandlingerne – og jeg håber, man skifter mening og gør det – rent faktisk ville opnå det, man nu forsøger at opnå med forespørgslen i dag.

Sådan er det jo en gang imellem her i verden: Man skal tænke længere end til én forespørgselsdebat.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er lidt ked af det, hvis der efterlades det indtryk fra den her forespørgselsdebat, at fru Elisabeth Arnolds og hr. Steen Gades udsagn skal stå ved magt: at der har ikke været tab af arbejdspladser.

Det Økonomiske Råd lavede i 1994 en meget minutiøs beregning på det her. Det er noget, der er svært at regne på, og det, der var deres forudsætning, og som også er min forudsætning, er at sige: Hvis vi nu havde ladet være med at indføre CO₂-afgiften, hvad havde der så været af arbejdspladsmuligheder? Og deres skøn var, at det er 25.000-30.000 arbejdspladser, vi er gået glip af ved at indføre CO₂-afgiften.

Så kan man selvfølgelig godt sige: Jamen der er jo ikke nogen, der er blevet fyret. Nej, men der er altså til gengæld en masse mennesker, som ikke er blevet ansat. Og set nationaløkonomisk, set rent menneskeligt osv. er det jo lige så slemt, som at der er nogle, der skulle have haft fyresedlen. Der er nogle, der stadig væk skal gå på dagpenge af den simple årsag, at man blandt de venstreorienterede partier her i Folketingssalen vælger at opretholde denne afgift.

Men altså: Det synspunkt, at det her er fuldstændig arbejdspladsneutralt, passer ikke. Og det har Det Økonomiske Råd ganske minutiøst dokumenteret ved en rapport, der kom i foråret 1994.